

ler vi naturligvis paa Pletten for at skrabe til os alt, hvad vi kan faa!

Kragh: Jeg skal ikke beskæftige mig med de Slutningsbemærkninger, som det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen fremsatte. Jeg tror, han skulde have undladt at udtale sig paa den Maade, han her gjorde. Jeg tror, at den Truselstone, der deri laa, skulde man vist have hengemt, eller i alt Fald, hvis den endelig skulde klinge, skulde man have valgt sig et andet Forum end Folketinget. Men jeg skal i Anledning af det ærede Medlems Bemærkninger udtale, at det ærede Medlem tager fuldstændig fejl, naar han tror, at jeg paa Grund af, at Arbejdsløshedsloven er tilvejebragt i Venstreministeriets Tid, skulde være særlig uvillig til at beskæftige mig med Ændringer, hvor saadanne maatte tiltrænges. Vi ser fuldstændig sagligt paa dette Spørgsmaal, og skulde det vise sig, at der paa dette eller hint Punkt er truffet Bestemmelser, som viser sig ufyldstgørende, ja, saa maa vi naturligvis skride til Ændring af dem. Det gjorde vi i 1924 overfor Loven af 1922, og i den Henseende vil vi ogsaa i Fremtiden være til Rede. Men det maa rigtignok være godtgjort, at saadanne Ændringer tiltrænges. Det kan ikke nytte, at en Minister kommer og i Form af Lovforslag stiller Krav om Ting, som allerede er givet ham i den gældende Lov, og det er jo det, Ministeren her har gjort.

Det var jo Hovedpunktet ved Sagens første Behandling, at der var givet ham Adgang til ved Lov at give de Personer, som er paa fortsat Hjælp, en Understøttelse svarende til den, som de faar af Kasserne. Den højtærede Minister havde Beføjelsen dertil, jeg ved ikke, hvad vi skulde med et Forslag i saa Henseende. Den højtærede Minister ikke blot havde denne Beføjelse, men han har benyttet den. Der er i Loven af 4. Marts 1924 Bestemmelser, som er Udtryk for, som Loven jo i det hele er det, fuldkommen Overensstemmelse mellem alle Partier, og ganske særlig her og der Udtryk for, at man har bøjet Meningerne imod hinanden og er kommet ud over Strid og Vanskelighed ved den Form, Loven har faaet, og uden tvingende Nødvendighed bør man ikke røre ved sligt. Det har den højtærede Minister gjort i det Lovforslags § 1, som tidligere har foreligget her i dette høje Ting. Nu er dette jo, saaledes som jeg udtalte, da jeg forrige Gang havde Ordet, for stedse stedet til Hville.

Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen maa dog forstaa, at naar vi skal beskæftige

os med Ændring af den gældende Lov, maa det være foranlediget ved virkelig tvingende Omstændigheder, ikke ved noget Lune eller nogen Grille af den siddende Minister og heller ikke dikteret af Erkendelsen af, at dette eller hint maa ske for at berolige de og de Kredse, hvor Uro synes at komme til Stede.

Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen tager ganske fejl — og det samme gjorde for Resten det ærede Medlem Hr. Dahlgaard —, naar han mener, at jeg skulde angaaende Ændringsforslagets § 1 have udtalt, at for denne Bestemmelse havde Venstre Sympati; denne Bestemmelse fandt Venstre sagligt begrundet. Nej, paa ingen Maade, men jeg har sammenstillet Bestemmelsen i Ændringsforslaget med den Bestemmelse, der fandtes i det oprindelige Lovforslags § 1, og saa har jeg sagt, at man kunde finde Mening i, hvis der var Kasser, der var nødlidende, at man da stillede et Beløb til Disposition til Hjælp for disse Kasser, mens jeg ikke kunde finde nogen Mening i det af Ministeren foreslaaede, en almindelig Forøgelse af Statstilskuddet til Kasserne med 10 pCt. fra 35 til 45; men idet jeg samtidig udtalte, at der overhovedet ikke for Udvalget forelaa noget om, at nogen Kasse var nødstedt, vil man ikke deraf kunne udlede, at jeg, naar jeg ser paa § 1 i Ændringsforslaget isoleret, som man nu maa, finder denne Paragraf sagligt begrundet.

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard bliver efterhaanden saa glad for sit eget, at han ganske berøves Evnen til at beskæftige sig med de Tanker, der fremsættes af andre, og dette er da den eneste Begrundelse, jeg kan finde for, at et Menneske med det ærede Medlems almindelige Uddannelse skulde være i Stand til saa fuldkomment at misforstaa den Stilling, vi her indtager, som det er sket i de Udtalelser, det ærede Medlem har fremsat. Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard mener, at vi ikke vil gaa med til § 1, fordi vi ikke føler os sikre paa, at de bevilgede Penge vil faa rigtig Anvendelse. Nej, det er slet ikke det, vi nærer nogen Frygt for, i saa Henseende har jeg ikke udtalt nogen Mistillid til den højtærede Minister, men vi ser blot ikke, at der i Øjeblikket er nogen som helst Anvendelse for disse Midler.

I Skrivelsen af 11. Januar siger Arbejdsdirektoratet, at der er ikke blandt samtlige 67 Kasser nogen, som i Øjeblikket er i økonomiske Vanskeligheder, men man følger til, at der er en overvejende Sandsynlighed for, at visse, ca. 8 i Tal, i den